Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017. új folyam VI. (XXVII.)

24. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2017. új folyam VI. (XXVII.)
24. szám

„Az igaz ember pedig hitből fog élni." 1

Múlt szombaton beszélgettem 3

Budapesti kirándulás 8

A Szeretet felépít – ifi konfi volt Debrecenben 12

„Kegyelem és hit által!" Reformációs ünnepség az Immánuel Otthonban 14

Hálát adok Uram az életért! 17

Református identitás és életgyakorlat 19

Itt állok, másként nem tehetek… 23

A Nagytemplom orgonistája a wittenbergi Vártemplomban a reformáció 500. évfordulóján 25

„Kettős hálaadás van a szívünkben…" 29

Rejtvény 32

Keresztelések, házasságkötések, temetések

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor van.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–17 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”
Róm 8,31

„Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róm 1,17)

A reformáció hónapjában Luther Márton kedves igéjét választottam, mert ez, a Rómaiakhoz írt levélből vett Ige vezette el a reformátort Isten kegyelmének a felismeréséhez.

Ő maga így elmélkedett erről az igéről: *„Isten igazságát úgy kezdtem értelmezni, mint azt az igazságot, melyben az igaz ember Isten ajándékozása folytán él, mégpedig hitből. Most kezdtem megérteni, hogy ennek az igének: az evangéliumban Isten igazsága jelentetik ki, az az értelme, hogy ez az igazság elfogadott igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten igazzá tesz a hit által, amint megíratott: »Az igaz ember hitből él«. Ekkor úgy éreztem, mintha teljesen újjászülettem volna s mintha tárt kapukon át magába az Édenkertbe léptem volna be. Erre előttem az egész Szentírás más értelmet nyert.”*

Luther megtalálta Isten Igéjében azt az üzenetet, ami saját háborgó lelkének is békességet hozott. Ő maga is sokat szenvedett, mert kereste a megigazulás útját. Kereste a kegyelmes Istent. Élete egy pontján Isten szava megszólította, amely megváltoztatta életét és képessé tette megvívni a harcait, amelyekben az Isten Igéjéből megismert igazságot védelmezte.

Isten Lelkének olyan erős vonzásába került, ami alól nem tudta kivonni magát többet. Az Istennel megélt szoros kapcsolatában tapasztalta meg azt a kegyelmet, amit Jézus Krisztus hozott el nekünk. Ebben a Krisztusban hitt, és lelkében gyökeret vert az Ige valósága: *Aki Jézusban hisz, annak élete van.*

Jézus Krisztus azért jött, hogy eleget tegyen Isten igazságának. Isten egyszülött Fiát büntette helyettünk ott, a golgotai kereszten, hogy nekünk életünk legyen. Krisztus kereszthalála és feltámadása óta minden benne hívő ember üdvözül. Ezért a hitért Isten bűnbocsánatot és örök életet ad.

Ez az Isten kegyelmi ajándéka. Ehhez nem kell emberi eszköz, ezt nem lehet kiérdemelni, pláne nem lehet pénzért megvásárolni. Ez Isten örök ajándéka az övéinek.

Mi, mai reformátusok, 500 évvel később is ebből a kegyelemből élünk. Istennek ez a szerető kegyelme tartotta meg egyházunkat, református népünket.

Hisszük, amíg lesznek emberek, akik felismerik Istennek ezt az igazságát, addig lesz egyház és lesz Isten népe. Azért ünnepelhetünk most, mert elődeink merték rábízni magukat Istenre és mertek hinni az Ő nagy hatamában.

Bennünket, ma élő reformátusokat is csak ez a hit fog megtartani. Kérjük és könyörögjünk ezen az évfordulón, hogy Isten továbbra is adjon áldott felismeréseket Igéje által, és minél többen éljék át, amit Luther is átélt Isten Igéjének megértésével: *az újjászületés csodáját.*

Így legyen megszentelt reformáció ünnepe gyülekezetünk mindben tagjának 2017 októberében, a reformáció hónapjában. ÁMEN

Oláh István lelkipásztor

„Ahol ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, ott vagyok köztük."
Mt 18,20

Múlt szombaton beszélgettem

Beszámoló a szeptember 9-i Gyülekezeti Napról

Aki egy kicsit is ismer, az nagyon elcsodálkozik a cím láttán. Mi ebben a szenzáció, hogy én beszélgettem? Mindenki tudja, hogy én beszélgetős ember vagyok, olyan, mint egy hajdan volt barátom, aki egykor végig vezette a családunkat Sopron látnivalóin és közben órákon át beszélt. A híres Tűztoronynál az akkor hatéves kicsi lányom odasomfordált hozzám és suttogva megkérdezte: *Apa, ez a bácsi egy dumagép*? Mondhatnám a magam mentségére, hogy Dumagép bácsi

már öt éve halott és valakinek át kellett venni a szerepét. Mondhatnám, de nem lenne igaz. Nem lenne igaz, mert nekem kisiskolás koromtól az egyik kedvenc időtöltésem a beszélgetés, és az időm múlásával egyre több időt töltök vele. A fentiek ellenére mégis úgy érzem, nem lényegtelen, hogy elmondjam, akinek tudom: Múlt szombaton beszélgettem. Fontos volt nekem ez a beszélgetés, mert

a múlt szombaton a Dorcas Kempingben tartott Nagytemplomi Gyülekezeti Napon az erdő szélén, az árnyékban beszélgettem tizenkét testvérünkkel magunkról, a gyülekezetünkről, a hitünkről.

Elsősorban azzal a céllal, hogy minden kérdésre sort keríthessünk. A bemutatkozások után a megbeszélésre ajánlott kérdéseket egy kicsit átalakítottam a következőképpen:

1. Miért járok istentiszteletre? Akinek máig ható élményt jelentett az első istentisztelet külön beszéljen erről.
2. Tudok-e változtatni a hallott Ige hatására magamon?
3. Beszélgetek-e valakivel a templomban hallottakról?

A beszélgető partnereim között volt három hajléktalan testvérünk is. Ők is aktívak voltak. (Nagyon segítette ezt az a tény, hogy kettejüket hosszú ideje ismerem.)

Az első és a harmadik kérdésre szinte mindenki egyformán válaszolt. A nagy többség a családi neveltetést nevezte hitük forrásának, a templomba járást családi örökségnek tartották. A harmadik kérdésre kapott válaszok is könnyen összefoglalhatók egyetlen mondatba: a templomban hallottakról olyanokkal beszélgetnek, akikről tudják, hogy hívők.

A legélénkebb beszélgetés a második kérdés körül alakult ki, bár itt is össze lehet sűríteni a tanulságot egyetlen mondatba: szeretnék változtatni a magatartásomon, de nagyon nehéz. Sokan egyetértően, néhányan vitatkozva az áhítaton elhangzottakra utaltak, amikor erről beszélgettünk. Volt, aki azt mondta: Mi nemcsak állampolgárai vagyunk Isten országának, hanem Isten templomai is lehetünk, ha tudunk változni. Volt, aki úgy érvelt, hogy ha valamenynyien elkóborolt bárányok vagyunk,

ha a gyülekezeteink az elkóboroltak gyülekezete, akkor úgy tudjuk kinyitni a közösség lelki ajtaját, hogy a sajátunkat tárjuk szélesre.

De a két legszebb vallomás az első kérdés megválaszolásakor hangzott el. Az egyik hajléktalan társunk ezt mondta: *Azért megyek a templomba, mert ott megnyugvást találok.* Egy nő társunk a kérdésem elhangzása után nem sokkal

csodálkozva rám nézett és így szólt: *Miért járok a templomba? Mert jó ott lenni.*

Úgy éreztem, most is úgy érzem, a múlt szombaton ezért a két mondatért érdemes volt beszélgetni. Hiszem, hogy Krisztus is ott volt. Mi az Ő nevében beszélgettünk és azt ígérte, Ő is ott lesz, ha ketten-hárman összejövünk az Ő nevében.

Dr. Pécsi Tamás presbiter

Budapesti kirándulás

2017. szeptember 23-án 108 fő részvételével került sor az egynapos gyülekezeti kirándulásra, az úti célunk szeretett fővárosunk, Budapest volt. Az alkalom különlegesnek ígérkezett, hiszen a reformáció lábnyomait, emlékeit indultunk kutatni. A régóta várt közös kirándulás gondolata olyan népszerűnek bizonyult, hogy a tervezett egy helyett két busz telt meg a kirándulni vágyó testvérekkel.

Reggel ¾ 6-kor szemerkélő esőben, még kissé álmosan szálltunk be a buszokba, de az álmos hangulatunk hamarosan elszállt a kedves testvéri közösségben. A névsorolvasás után Vad Zsigmond esperes úr és Oláh István lelkipásztor ismertették a nap programját, majd közösen imádkoztunk és énekeltünk az Úr áldását kérve a tartalmasnak ígérkező kirándulásunkra.

A kirándulás résztvevői
a Nemzeti Múzeum bejáratánál

Utunk alatt hamarosan előkerültek és „körbejártak" a pogácsák és más finomságok, mindenhonnan vidám beszélgetések hallatszottak. Mire Budapestre értünk már a nap is kisütött. Antal János testvér személyében egy profi idegenvezetőt ismerhettünk meg, aki magához véve a mikrofont lelkesen beszélt: nemcsak a mindenki által jól ismert látványosságokról, hanem olyan építészeti érdekességekre, ritkaságokra is felhívta a figyelmünket, amelyek mellett az emberek nap, mint nap szinte észrevétlenül elmennek.

Első állomásunk a Magyar Nemzeti Múzeum impozáns épülete volt, ahol a magyarországi és határon túli múzeumok és egyházközösségek példamutató összefogásával megvalósult *Ige-Idők* című kiállítást tekintettük meg, amely a reformáció 500 éves évfordulójára készült. A reformáció korában a reformátorok szerettek volna minél közelebb kerülni az Igéhez. Ez a téma ma is aktuális, ezért kapta az *Ige-Idők* elnevezést a nagyszabású tárlat. A tárlatvezetőtől megtudtuk, hogy a 800 négyzetméteren elterülő kiállítás egyfajta átfogó, reformációs körképet nyújt és több mint 400 kiállított relikvián keresztül tárja elénk a magyarországi reformáció 450 esztendejének alakulását. Igazi kuriózumokat csodálhattunk meg: a Károli-biblia első kiadásának egy példányát, a 16. században Wittenbergben tanult magyar diákok zászlaját, Huszár Gál reformátor egyetlen példányban fennmaradt énekeskönyvét, izgalmas levéltári anyagokat, erdélyi fejedelmek portréit és számos úrvacsorai kelléket.

Utunk ezután a közelben található, klasszicista stílusban épült Kálvin téri református templomba vezetett, ahol nagytiszteletű Páll László fogadta csoportunkat. Rövid betekintést kaptunk fővárosunk legnagyobb református templomának történetébe, kezdve az 1816-os alapkő letételétől egészen a napjainkban befejezett templomfelújításig. Megtudtuk, hogy a gyülekezet nehéz időket élt át, amikor néhány éve a 4-es metró építkezési munkái alig pár méterre folytak a templom bejáratától és az épület megsüllyedt, komoly károkat szenvedett. A templom megközelítése nehézkessé vált, így sajnálatos módon a gyülekeze-

ti tagok létszáma jelentősen csökkent. A szószék, a templomi karzat és az 1830-ban épült orgona megcsodálása után léptünk ki a Kálvin térre, ahol Kálvin János szobra mellett fényképezkedtünk. Amint elindultunk, hogy elfogyasszuk ebédünket a Ráday utcai Református Kollégiumban, egyszerre arra lettünk figyelmesek, hogy a lábunk alatt, a kőbe vésve idézeteket látunk! Megtudtuk, hogy a tér 95 kőlapjába egyenként két idézetet írtak, az egyik egy nagy reformátoré, a másik egy magyar irodalmár kapcsolódó gondolata. Ez a 21. századi köztéri installáció jó eszköz arra, hogy az Ige üzenetével megérintse az emberek lelkét a mindennapokban.

Az ízletes, magyaros ételeket kínáló ebéd után egy rövid sétahajókázáson vehettünk részt, ahol nem mindennapi látványban volt részünk, hiszen fővárosunk „gyöngyszemeit" a hömpölygő Duna közepéről csodálhattuk meg Antal János testvér lebilincselő idegenvezetésében.

A nap utolsó programjaként az Abonyi utcában található Magyar Református Egyház Zsinati Székházát tekintettük meg. Felemelő, megtisztelő érzés volt a 222 fős ülésteremben az elnökségi emelvényt széles karéjban körülölelő padsorokban ülni, miközben Vad Zsigmond esperes úr a székház építésének történetéről és a zsinat működéséről mesélt nekünk. A közös éneklés, majd az előtérben a gályarabok emléktáblájának megtekintése után elindultunk hazafelé.

Az utazás végén a buszban megpihenve a református elődök szellemisége járta át gondolatainkat, értelmünket, így lelkiekben többek lettünk. Megtapasztalhattuk, hogy jó együtt lenni, lelkileg feltöltődni. Áldott nap részesei lehettünk, végig éreztük az élő Isten gondviselését, szeretetét, hála töltötte be mindannyiunk szívét. Ezért Istené legyen a dicsőség.

Dr. Boldogh Zoltán gyülekezeti tag

II. NAGYTEMPLOMI JÓTÉKONYSÁGI BÁL

NAGYTEMPLOM DEBRECEN

2017. NOVEMBER 18-ÁN 19 ÓRÁTÓL

Kapunyitás: 18 órakor

Helyszín:
LOVARDA KULTURÁLIS ÉS KONFERENCIA KÖZPONT

4028 Debrecen, Kassai út 26.

A befolyt összegből a kárpátaljai Csongori Református Gyülekezet hátrányos helyzetű gyermekeit támogatjuk.

Adományokat kérünk és elfogadunk!
Részvétel kizárólag előzetes asztalfoglalással: hétköznapokon a Lelkészi Hivatalban (Piac utca 4-6.).

Fővédnök: Dr. Fekete Károly püspök

PROGRAMOK:
- Köszöntők
- Debrecen-Bánki Református Általános Iskola 2. osztálya
- Debreceni Majorette Együttes
- Sárközy Balettiskola
- Vacsora
- Cactus Country Club Debrecen
- Tánc
- Tombola

Zenekar: Kondor Band

TÁMOGATÓINK:

További részletek: www.nagytemplom.hu
Lelkészi Hivatal (Telefon: 06-52/614-160)

További támogatóink:
- Papp Ildikó - Virágvarázs
- Gasztro-Gál Kft.
- Gál Álmos fazekas
- ERENDEM'04 BT.
- Enteriőr Lakástextil
- Zafirdekor Bt.
- Tokaji László egyéni vállalkozó

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek…”

Tim 4,12

A Szeretet felépít – ifi konfi volt Debrecenben

Ezzel a címmel szervezte meg a Debreceni Egyházmegye az idei Egyházmegyei Ifjúsági Konferenciát az Egyetemi Templomban. Egyházmegyénk 38 gyülekezetéből vártuk a résztvevőket a 12–26 éves korosztályból. A konfirmált fiatalokat azért hívjuk minden évben erre a rendezvényre, hogy korosztályi környezetben, az ő nyelvükön szólaljon meg az evangélium, és mindannyian felfedezzék a többiek jelenléte által, hogy az egyház szolgálata túlmutat a gyülekezet határain.

Az idei rendezvény alapgondolatát a reformáció jubileuma adta. Ebben az évben sokszor és sokféleképpen hallunk előadásokat a reformáció egyházszervezeti, tanbeli és társadalomformáló hatásairól, ezért a reformációnak kifejezetten a lelki, személyes oldalát akartuk közelebb hozni fiataljainkhoz. A több teleülésről egybegyűlt, mintegy 70 fiatal Kovács Gergő egyetemi lelkész segítségével került közelebb Isten reformációjának megértéséhez, amely a szeretetből fakad. Az az ember, aki megtapasztalja Isten mindent felülmúló kegyelmét és szeretetét, új életet nyer, mégpedig azt az életet, amit Isten eredetileg szánt neki.

A nap során a Nagyerdei, a Széchenyi-kerti és a Nagytemplomi Gyülekezet zenekara vezette a közös éneklést és dicsőítést, ami igazán színes és igényes képet mutatott egyházunk zenei életének erről a részéről. Ebéd után három szemináriumon dolgozhatták fel a hallottakat a résztvevők, amelyeknek a témája a nap címéből következett: A *Szeretet felépít engem, a párkapcsolatomat, a kapcsolataimat.* E három szeminárium vezetője Vaszil Dóra diakónus, Kiss Ábel, a Dorkász Szolgálat igazgatója, és Bozsoky Jonatán Benjámin lelkipásztor volt, akik maguk köré gyűjtve az ifiseket, tartalmas és hasznos másfél órát töltöttek velük.

Gyülekezetünk Zenekara is szolgált az Ifjúsági Konferencián

Sajnálatra ad okot a tény, hogy a jelenlévők száma mélyen alulmúlta a várakozást, hiszen a Debreceni Egyházmegye ifjúságának létszáma sokszorosa a meghívást elfogadottak számának. Azonban nem szabad a jelenlévőkön számon kérni a távollévőket, valamint azokért, akik eljöttek, hálát kell adni. Ezzel a hálával és örömmel a szívünkben éltük meg az Egyházmegyei Ifjúsági Konferenciát, és bízunk abban, hogy a jövő évi rendezvény még többeket fog vonzani.

Molnár Szabolcs
egyházmegyei ifjúsági előadó

„…és tanításaimat s rendeléseimet megtartsák minden ünnepemen…”
Ez 44,24

„Kegyelem és hit által!” – Reformációs ünnepség az Immánuel Otthonban

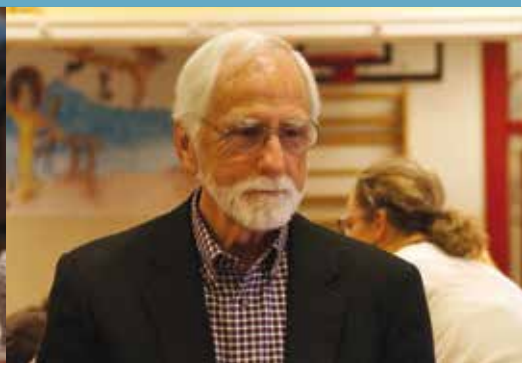

Ebben az évben számtalan helyen és módon emlékeztünk meg a reformáció 500. jubileumi évfordulójáról, de októberben, az évforduló napjához közeledve talán még inkább előtérbe kerültek a nagy reformátorok. Október 26-án az Immánuel Otthon és Iskola növendékei is bemutatták ünnepi műsorukat.

Az ünnepi alkalom vezérigéje: *„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?"* (Róm 8,31) Ez az a bizonyosság, amely mindannyiunk számára erőt adhat életünk minden napján. Hiszen – ahogy a műsorban is több alkalommal elhangzott – a bibliai tanításoknak a legfőbb üzenete: Isten szeret minket és ez a megtartó szeretet Jézus Krisztus által megtapasztalható az életünkben.

A reformációnak köszönhető, hogy Isten Igéjét mindenki a saját anyanyelvén olvashatja: az intézmény számára pedig nagy ajándék a reformáció 500. évfordulóján, hogy a Könnyen érthető bibliai üzenetek című kiadvány segítségével az Immánuel Otthon és Iskola gyermekei számára is érthetővé és olvashatóvá vált Isten Igéje, és a Szentírás legfontosabb üzenetéről együtt tudunk beszélgetni.

Külön öröm volt számunkra, hogy az amerikai testvérgyülekezetből érkező vendégek is részt vettek ünnepségünkön, hiszen láthattuk, hogy a nyelvi akadályok leküzdhetőnek, ha a krisztusi szeretet nyelvén szólunk egymáshoz. Hiszen ahogy Pál apostol írta: *„Sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban."* (Róm 8,39)

Tóth Dorottya Tünde beosztott lelkipásztor

Hálát adok Uram az életért!

Ez lett a kulcsgondolata a Nyitott Ajtó Szociális Központ által megszervezett, 2017. október 25-i szüreti mulatságnak. Körülbelül nyolcvanan ünnepeltük együtt az életet a gyülekezeti termünkben. Eljöttek hozzánk kedves testvéreink a Széchenyi kertből, a Nagyerdőről, Nagycsere-Halápról és Hajdúsámsonból is. Így valóban egy hitben és testvéri szeretetben összekapcsolódó közösségként adhattunk hálát Urunk minden áldásáért.

A nyitó áhítatban az alábbi Ige adott nekünk útmutatást: *„Ha rendelkezéseim szerint éltek, parancsolataimat megtartjátok, és teljesítitek azokat, akkor esőt adok nektek a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. Cséplésetek a szüretig tart, és a szüretetek eltart a vetésig. Jóllakásig ehetitek a kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban."* (3Móz 26,3-5)

Az Ige tükrében elgondolkodhattunk azon, hogy valóban csak Istennek lehet hálát adni az életért, a tőle kapott keretek között pedig biztonságban és boldogan élhetünk.

A nap további részében közös énekléssel dicsértük az Urat, majd a Nyitott Ajtó időseitől láthattunk egy rövid, vidám színdarabot. Ebéd után pedig helyet kapott a mulatság is, és aki csak tehette, táncra perdült.

Jó hangulatban telt a szüreti mulatság

Az egész alkalom valóban az öröm és hála jegyében telt, így írásomat az alábbi szövegrészlettel szeretném zárni: *„Hálát adok Uram, az életért! Rólad zeng éneket hegy, völgy s a rét, A napokat te számolod, Uram én mindenért hálát adok!”*

Káposztás Gábor beosztott lelkipásztor

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.”
Jel 2,10

Református identitás és életgyakorlat

Interjú Prof. Dr. Bagdy Emőkével

Szeptember 26-án közel 1300 érdeklődő gyűlt össze a Debreceni Református Nagytemplomban, hogy részt vegyen Prof. Dr. Bagdy Emőke klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta előadásán. Olyan kérdések kerültek előtérbe, melyek mindannyiunk számára kiemelt fontossággal bírnak: mi az identitás, és milyen a református identitás? A református hitünk hogyan nyilvánulhat meg az életünk különböző területein? Hogyan tudunk folyamatosan megújulni hitünkben? Kérd éseinkre Prof. Dr. Bagdy Emőke válaszolt.

– Mi is az a református identitás? Milyen(nek kellene lennie) ma egy református embernek?

Az identitás szó azonosságot jelent. Mint önazonosság, Erik Erikson pszichológus által bevezetett fogalom. A személyiségfejlődésben a pubertás-adoleszcencia éveiben válik bennünk egységessé, hogy megválaszolhassuk magunknak és a világ felé azt: „Ki vagyok? Mivégre élek? Honnan-hová tartok az életben? Mi a létezésemnek a célja, küldetése, értelme?”. Az ön-azonosító kérdések megválaszolásához már érettebb, egységes személyiségre van szükség. 10 éves korunkig önismereti zárlat van, nem tudjuk, milyenek vagyunk. Megmondják azonban a szülők, tanítók, felnőttek. Sajnos sokszor negatív értékítéleteket ültetünk be az identitásunk eleme gya-

Fotó: Derencsényi István

nánt, amelyek később önbizalom- és önértékelés hiányban ütköznek ki. A felcseperedő, majd fiatal felnőtté váló fiatalnak már van önreflektív képessége és autonómiája ahhoz, hogy önmagáról valamelyest is egységes képet alakítson ki. Ez az összkép, önértékelési egység alkotja az identitást, annak rétegeivel. Ha azt mondom: „Bagdy Emőke, magyar református pszichológusnő vagyok", akkor az állásfoglaló én a tudatos vállalást fogalmazza meg. Vezetéknevem a családi, származási eredetet (honnan jöttem), keresztnevemben a megkereszteltségem, keresztyénségbe és egyházi közösségbe befogadottságom is benne van, amit szüleimtől kaphatok. Benne van azonban a női névvel a nemi identitásom is. A „magyar" jelző eléggé elől áll az öndefiníció sorrendjében, tehát nekem rendkívül fontos a hazám, anyanyelvem, az e honba gyökerezettségem. Kimondtam, tehát vállalom. A „református" hitem vállalása is kimondatott, ezzel tudatosan megerősített, konfirmált hitemet bizonyítom. Pszichológus vagyok, hivatásom minden parancsával és segítő elhivatottságával szolgálom az embert. Nő mivoltom kimondása ugyancsak megerősítés, hogy a keresztelőkor kapott nevemmel azonos a felnőtti nembeli hovatartozásom. Már az eddigiekből is kitűnik, hogy az identitásban a (nagyrészt) tudatos önképünk legfontosabb állításai sűrítődnek. Erikson feltárta előttünk azt a zavart is, amit a „korai zárás" jelenthet. Ilyenkor megrekedünk a gyermekségünkben, nem tudunk más tenni, gondolni, mondani, akarni,

mint a szüleink, esetleg öregségünkig az ő visszhangjai maradhatunk. A felnőtt, érett identitást három dolog jellemzi: adni tudás, elkötelezettség a szeretett másik iránt és felelősségvállalás (például a párkapcsolatért, munkánk minőségéért, adott szavunkért, morális „kiállásunkért" stb.). Ekkor már van egyéni véleményünk, amelynek szilárdsága az „Itt állok, másként nem tehetek" állítás erejét fejezi ki. Most érkeztem el a református, keresztyén identitás jelentéséhez. Formálisan a megkereszteltség, gyülekezetbe befogadottság, a hitben neveltetésem, a keresztyén közösséghez tartozás, a konfirmáció megerősítése és a hitéleti rítusok gyakorlása igazolja ezt. Szívbéli azonosság-vállalásom azonban abban mutatkozik meg, hogy amit kaptam neveltetésem során, azt a hitet megerősítem-e, például a Heidelbergi Kátéban megfogalmazott hittételek jelentenek-e nekem valamit, vagy csak konfirmációs vizsgatételek. Bizonyítja keresztyén, református identitásomat, hogy a felnőttség három tételét hogyan valósítom meg. Tudok-e adni szeretteimnek szeretetet, biztonságot, elfogadást. Tudok-e a másik emberen is segíteni, nem a feleslegemből, hanem a magamnak is fontosból. Napi szellemi táplálékomat, a Bibliát használom-e hitem megerősítésére, hogy állandó erőforrásom legyen a mindennapok küzdelmeiben. Felelősséget vállalok-e magam önazonos mivoltáért? Vagy kaméleon személyiség vagyok? Diffúz, állandóság nélküli, kiszámíthatatlan, szélkakasként forgó, érdekeimért köpönyegforgató? Az identitás diffúziót írta le Erikson a másik súlyos identitás problémának. Reformátusnak neveztetni lehet aktív hitélet nélkül is. Az aktív hitélet már reformátusságommal azonosságot vállaló életgyakorlatot jelent.

– *Hogyan nyilvánulhat meg a mindennapi életünkben a vallásosságunk/reformátusságunk?*

Tartozzunk gyülekezethez, erősítsük a hitéletünket aktív módon, a Biblia olvasásával, imádkozással, hálaadással, meditációval. Neveljük gyermekeinket aktív hitéletben. Járjunk templomba és lehetőségünk szerint egyéb alkalmakra. Vegyünk részt a gyülekezetben közösségi szolgálatokkal, mindazzal, amit hivatásunk, hozzáértésünk és képességeink lehetővé tesznek. Az aktív, cselekvő hitéleti gyakorlat jelentheti csupán, hogy nem pszeudo-vallásosak vagyunk, tehát azt mondjuk, hogy hívők vagyunk, de a „szolgálatra készségünk" sántikál, vagyis „hiszek Istenben, de most nem érek rá hálámat kifejezni … stb." A magyar ég alatt a szakirodalom beszél az úgynevezett „maga módján vallásosakról", csaknem kilencven százalékot sorolnak ide. Ők valamilyen egyetemes rendet fenntartó erőben, a magasabb intelligenciában, a „legnagyobb rendszergazdában", a természeti tökéletesség rendjében vélik megragadhatónak az Istent, akit helyettesítő fogalmakkal illetnek. A „maga módján vallásos" fogalmat magam nem használnám szívesen. A vallás hitvallást jelent, a hit a nem igazolható, „tudományon túli" dolgokra vonatkozó bizonyosság meggyőződése, a világnézet maga. Ezért a „nem Istenhívő" megjelölés pontosabb volna, hiszen még az ateista is hisz a maga meggyőződésrendszerében. Amit ő megvall, ahogyan hiszi, az az ő hite. A vallási hit felekezeti hovatartozással jár

együtt, ha nincs hovatartozás, akkor lehet meggyőződés, de nincs a hittel egyező, a felekezeti hittételekkel azonos, hiteles életvezetés. Nem a maximalista szól belőlem, hiszen magam is a lehetőségeim közepette igyekszem a fentieknek megfelelni, mégis jó, ha időről időre mindnyájan tudatosítjuk, mi mindent volna jó tennünk az aktív hitélethez.

– *Hogyan lehet elérni, hogy hitünk/reformátusságunk ne évüljön el, hanem képesek legyünk azt folyamatosan fenntartani, megújítani?*

Úgy vélem, hogy ránk férne egyenként és közösségi szempontból is az önvizsgálat. Európa keresztténysége foszló szövetként van meggyengülőben. Nagy erejű hitek vallásgyakorlóinak eszméi és cselekedetei veszélyeztethetik kereszténységünket és keresztyénségünket. Nincs eléggé izmos hitéleti állásfoglalásunk, toleranciánk sokszor elkényelmesedettségből, álságos humanizmusból fakad. Puha, engedékeny és szemellenzős keresztyénekként meggyengült a Lutheri és Kálvini kiállás, állásfoglalás és hitbéli erő képviselete. Elvédtelenedtünk. Csökken a számunk. Mégis, ha kevesbedünk is, edzeni kell erőinket aktív cselekvésekkel. Választ kell adnunk a digitális forradalom kihívásaira és azon a nyelven (is) kommunikálni, kapcsolatot keresni, amelyen már a „Z”-és „Alfa”-generáció gyermekei értenek. Életképes keresztyén nevelési gyakorlatot kellene erősítenünk, például Karácsony Sándor pedagógiai eszméit és nevelési gyakorlatát. Le kellene már bontani a pszichológusokkal szembeni falakat, szövetkeznünk kellene az ember- és lélekszolgálatban. Lelkigondozás erősítésére volna szükség, hálózatban kellene dolgoznunk. Kampányolnunk is lehetne a családért, a családok mellett, a magzati életvédelemért, sőt ifjainknak segítenünk kellene, hogy kulturált ismerkedési lehetőséget kapjanak a párválasztáshoz, családalapításhoz. Itt megállok, mert hosszú volna sor, mennyi lehetőségünk és feladatunk volna. Hitéleti erősítés és erősödés, de legfőképpen mindehhez elkötelezettség, felelősségvállalás és adni tudás. Tehát felnőtti (keresztyén) identitás!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Itt állok, másként nem tehetek…

Interjú Topos Tiborral

A reformáció jubileumi emlékévében több különleges módjával találkozhattunk annak, hogy miként lehet felhívni az emberek figyelmét az 500 évvel ezelőtt kezdődött események jelentőségére. Többen határoztak úgy az év során, hogy félezer kilométeres távon futnak, bicikliznek, vagy egyéb, sajátos módon emlékeznek meg a jubileumról. Topos Tibor is nagy feladatra vállalkozott: 500 kilométeres sétára indult. Október 6-án érkezett meg a Debreceni Református Nagytemplomba.

– *Kérem, meséljen röviden magáról!*

Topos Tibor, Kocsról érkeztem, egy Tata melletti községből. Falunk szülöttje Kocsi Csergő Bálint, református tanár, akinek a neve megtalálható a gályarabok emlékét hirdető emlékoszlopon. Ő szintén gyalog érkezett ide, Debrecenbe, amikor felvételt nyert a Református Kollégiumba, így példaképként tekintek rá. 55 éves elmúltam, egy tatai húsboltot vezetek, valamint önkéntes tartalékos katona vagyok.

– *Ha jól tudom, igen különleges módon tiszteleg a reformáció 500 éves jubileuma előtt…*

Ez valóban így van: 500 kilométeres utat teszek meg sétálva! Nincsen se GPS-em, se térképem, hanem az Úristenre bíztam az utamat, és az embereket kérdezgetem, hogy merre kell indulnom, hogy elérjem az aktuális úti célomat. Sokan megkérdezik, hogy miért és hová megyek: nekem pedig ilyenkor lehetőségem nyílik elmesélni a sétám célját és üzenetét. Az Úristen szólított meg engem erre: tavaly ősszel jött az indíttatás, hogy valami olyat kellene tenni, ami emlékezetes, nem mindennapi a reformáció 500. emlékévének tiszteletére.

– *Mikor indult útnak?*

2017. szeptember 18-án (hétfőn) reggel indultam el falumból, Kocsról. Utam során többek között érintettem Velencét, Dunaújvárost, Kecskemétet, Nagykőrös, Szolnokot, Kisújszállást, Hajdúszoboszlót, és most, a 18. napon érkeztem el Debrecenbe. Innen tovább indulok Hajdúböszörménybe, majd Tiszavasvárin, Tokajon, Sárospatakon és Háromhután keresztül érkezek el utam végső állomására, Vizsolyba. Roboz Péter, a Kocsi Református Egyházközség lelkipásztora állította össze ezt az útvonalat. Azért kellett néhol kerülőutakat tenni, hogy teljesítsem a kitűzött 500 km-es távot, ugyanis Kocsról Vizsolyba egyenesen jóval kevesebb lett volna meg. Átlagosan 19-20 kilométert gyalogolok egy nap: a leghosszabb napom és utam Törökszentmiklósról Kisújszállásig tartott, akkor

több mint 30 km volt a táv. Mindenhol egy éjszakát töltök, és másnap indulok tovább. Semmilyen közlekedési eszközt nem használok: Debrecenben is a város szélén megkérdeztem, hogy hogyan jutok el a Nagytemplomig, és mondták, hogy melyik busszal lesz célszerű, de én feleltem, hogy nem, én gyalog megyek. Hárman is voltak, akik autójukkal megálltak nekem, hogy szívesen elvinnének a következő településig, de nem fogadtam el, hiszen így végzem el a lélektől való küldetésemet.

Mennyire fárasztó az út – akár testileg, akár lelkileg?

A 14 kilós hátizsák, ami nehezebbé teszi az utat, de ezt sem panaszként mondom, hiszen szükségem van ezekre a holmikra. Minden nap végére kellemesen elfáradok, de az Úristentől mindig kapok erőt, és reggelre nagyon kipihenten és frissen tudok útnak indulni. Egyfajta böjt is ez számomra, hiszen lemondok a családomról, az otthoni kényelemről, és az Úristen felé fordulok. Nyáron például pont emiatt nem a tengerpartot választottam, nem a wellness hétvégéket, hanem erre gyűjtöttem és erre koncentráltam, hogy ezt az utat szeretném megvalósítani.

Mi a cél? Mit szeretne ezzel üzenni az embereknek?

Emlékezés a reformáció 500. évfordulójára, és az Úristenhez még közelebb kerüljek ezzel a vándorlással, hiszen Ő marad mellettem, amikor elhagyom a településeket és vándorlok az úton. Valamint Kocsi Csergő Bálint és a gályarabok emlékének tiszteletét is szeretném kifejezni sétámmal, akik szintén sokat gyalogoltak méltatlan körülmények között, láncra verve. Útközben dicséreteket, zsoltárokat énekelve járom az utamat, valamint nagyon természetszerető ember vagyok, így lehetőségem nyílik közelről gyönyörködni a teremtett világban. Rengeteg pozitív élménnyel gazdagodtam utam során, és köszönöm Istennek, hogy erre az útra elszólított engem!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

„Én az Úrnak éneket mondok,
dicséretet zengek az Úrnak,
Izráel Istenének.”
(Bir 5,3)

A Nagytemplom orgonistája a wittenbergi Vártemplomban a reformáció 500. évfordulóján

Csorba Gergővel németországi turnéjáról beszélgettünk

– *Hogyan jött ez a lehetőség, hogy Németországban létrejöjjön ez az orgonakoncert-sorozat?*

Egy közismert német evangélikus hetilap főszerkesztője itt járt Debrecenben néhány évvel ezelőtt és hallott engem orgonálni. Az alkalom után feljött hozzám az orgonakarzatra, megismerkedtünk és a beszélgetés során kiderült, hogy nem csak főszerkesztő, hanem szakavatott orgonista is. Kipróbálta az orgonánkat és nagyon jót beszélgettünk. Ezek után

hívott meg engem Németországba orgonálni, ő maga szervezte nekem a koncertsorozatot.

– *Miként kapcsolódott ez a koncertsorozat a reformáció 500. jubileumi évfordulójához?*

Mivel a Debreceni Református Nagytemplom a magyarországi reformációnak központi helyszíne volt, és mind a mai napig központja a magyarországi reformátusságnak, a német protestáns templomok és gyülekezetek nagy örömmel vették, hogy a Nagytemplom orgonistája játszik náluk. Mindenhol nagyon készülnek az október végi ünnepségsorozatra. A legtöbb városban ősszel már orgonakoncertek vannak, kórus- és zenekari művek hangzanak el, előadásokat tartanak, de van, ahol egész évben évfordulós rendezvények vannak, minden hónapban egy koncert, sőt olyannal is találkoztam, ahol minden héten koncertet rendeznek a reformáció jegyében.

– *Melyik városokban (templomokban) léptél fel? Volt-e olyan koncerted, ami valami miatt igazán emlékezetes marad a számodra?*

Azt kell, hogy mondjam, hogy a maga nemében mindegyik koncert különleges volt számomra, hiszen minden templom más, minden orgona más és mindegyiknek van valami különlegessége.

Az első koncertem Rothenburgban volt, egy középkori kis városkában, ami azért különleges, mert olyan, mintha ott megállt volna az idő. Az óvárost több kilométer hosszú várfal veszi körül, bástyákkal és kapukkal, belül igazi régi német „Fachwerk”-házak (régi német építészeti stílus, ahol a ház gerendavá-

zát nem takarja be vakolat), macskaköves az út, szűk kis utcácskák, és csak nagyon kevés autót engednek be. Az ember lépten-nyomon régi fogadókkal találkozik, amiknek a belső berendezése is megmaradt eredetiben: fa burkolat, faragott fa berendezés, és az ember lába alatt recseg az évszázados falépcső… Egy ilyen városban pusztán sétálgatni is nagy élmény. Ennek a városnak van egy hatalmas gótikus temploma, a Jacobs-Kirche, amelynek visszhangja talán még a Nagytemplomnál is nagyobb, nagy négy manuálos orgonával, és én ezen a hangszeren játszhattam.

Voltam Vierzehnheiligen bazilikájában, aminek érdekessége, hogy nem egy falunak vagy városnak a temploma, hanem egyedül áll egy hegy tetején, csupán néhány egyházi épület veszi körül. A környéken búcsújáró helyként tartják számon, nagy ünnepeken nagyon sokan látogatják. A templom hatalmas nagy, és ahogy az ember belép, szeme-szája eláll attól, amit ott lát: a szobrok, a képek, az oszlopok – különlegesen gyönyörű, igazi barokk pompától ragyog az egész épület. Hatalmas, négy manuálos, gyönyörű barokk díszítésű és nagyon szép hangzású orgonája van, ez hasonlított legjobban a Nagytemplom orgonájához: az ember mindent megtalál rajta, amire csak szüksége van egy orgonistának a darabok megszólaltatásához. És ami a legérdekesebb, hogy péntek délután 3 órakor modern szóval élve teltházas koncertem volt! Ez a templom, ami nem egy város kellős közepén áll, hanem egy hegy tetején kilométerekre a legközelebbi lakott településtől, meg-

telt emberekkel, akik azért jöttek, hogy a reformációra emlékezve orgonazenét hallgassanak.

Ezután Hersbruck-ban jártam, ahol egy régebbi építésű, de nagyon jól használható orgona van. A templom a német protestáns templomok tipikus példája, nem túl nagy alapterületű, viszont nagyon magas, és így két karzat is elfér egymás felett. Az orgona természetesen a másodikon, a legmagasabb szinten van. Ennek a templomnak a szentélyében látható a híres hersbrucki oltár, ami művészettörténeti és egyházművészeti különlegesség.

A Rummelsbergi templom egy olyan protestáns diakóniai központnak a saját temploma, amelyik több ezer főt foglalkoztat és nagyon fontos szerepe van a dél-német protestáns egyházak életében. Kis neo-román temploma van és egy kétmaunálos orgona található benne, ami ugyan méretét tekintve sokkal kisebb, mint az előzőek, de hangszíne talán ennek volt a legszebb.

A legérdekesebb mégis az utolsó helyszín volt, ami számomra is különösen nagy élményt jelentett. Az utolsó koncertem ugyanis Wittenbergben volt, abban a vártemplomban, ahol Luther Márton 1517-ben kifüggesztette a 95 pontját, és ezzel kirobbantotta az egész reformációt. Nagyon szép régi barokk orgonája van a templomnak és ezen a hangszeren, ebben a templomban játszhattam el Luther híres szerzeményének az „Ein' feste Burg ist unser Gott" kezdetű éneknek a feldolgozását. Ez az ének vált a reformáció vezérdallamává egyrészt a mondanivalója miatt, másrészt azért, mert maga Luther Márton írta. Három különböző feldolgozását játszottam el egy csokorba fűzve, Pachelbel, Walther és Gárdonyi Zoltán szerzeményeit, ezzel is hidat vonva a német és a magyar reformáció közé és ezzel is kifejezve, hogy bár különböző nyelvet beszélünk és egymástól messze élünk, mégis ugyanúgy gondolkodunk és ugyanazt a hitet valljuk. Ez a gondolat járt át, miközben játszottam, és az a különleges érzés, hogy 500 évvel ezelőtt ezen a helyen indult el az a folyamat, aminek következtében létrejött a református egyház.

– *Találkoztál olyan orgonával, ami jobb, mint a nagytemplomi?*

Igazán szép és különleges orgonákkal találkoztam, olyannal is, ami nagyobb, mint a nagytemplomi, vagy éppen több kombinációs lehetősége van, de én nem cserélném le semmire a Nagytemplom orgonáját. Ez a hangszer kántor-elődömnek, Sepsy Károlynak a keze munkáját dicséri, ő tervezte a diszpozícióját, hangszíneit, belső felépítését, és azt hiszem, elfogultság nélkül állíthatom, hogy a Nagytemplom orgonája úgy tökéletes, ahogy van.

– *Mi debreceniek hallhatjuk-e valamikor azokat a műveket, amiket Németországban játszottál?*

Igen, november 12-én, vasárnap este 18 órakor lesz koncertem itt a debreceni Nagytemplomban, ahol ugyanazt a műsort játszom el, amit Németországban. Szeretettel várok mindenkit, akit érdekel egy különleges orgona gyönyörű hangja vagy éppen a reformációra emlékező, 500 éven átívelő műsor.

Lucski Zsófia kommunikációs referens

„Mindazt, amit néktek mondtam, megtartsátok."
2Móz 23,13

„Kettős hálaadás van a szívünkben…"

Dr. Fekete Károllyal, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökével a jubileumi évfordulóról beszélgettünk

Mi a magyar reformáció 1567-től máig ható jelentősége?

Az 1567-ben, négyszázötven esztendővel ezelőtt megtartott Debreceni Zsinat ülésétől számítjuk magyar református egyházunk alapítását. A II. Helvét Hitvallásnak az 1567. évi Debreceni Zsinaton történt aláírásával szilárdult meg a helvét irányú reformáció Magyarországon, mivel ez a zsinat tette meg az első lépéseket egy olyan egyházi szervezet kialakítására, amely a helvét reformációhoz csatlakozott gyülekezetek életrendjét körvonalazta. Éppen ezért nekünk, magyar reformátusoknak kettős hálaadás van a szívünkben a reformáció jubileumi évében az 500 évért és benne a magyar reformátusság 450 évéért. Máig magunkénak érezzük a reformátori felismeréseket: A bűnös ember egyedül Jézus Krisztusban való hit által, Isten ingyen kegyelméből, kizárólag a Szentírás alapján és a Megváltó érdeméből üdvözülhet. Mindezekért egyedül Istennek adunk dicsőséget.

Melyek voltak a jubileumi év fontosabb eseményei?

Hálás vagyok Istennek a kettős jubileum több szintű és széles ölelésű programjaiért, amelyekkel hangsúlyozhatjuk hitbeli örökségünk fontosságát.

A programbőség számomra Isten ajándéka. A január 31-i református megnyitón imponáló volt a mintegy 40 országból érkező nemzetközi küldöttség jelenléte „a reformáció karaván" érkezésénél és a nyitó istentisztelet a teltházas Nagytemplomban. Az 1567-es Debreceni Zsinatra emlékeztünk február 25-26-án egyházkerületi közgyűléssel és közös liturgiájú istentiszteletekkel a helyi gyülekezetekben. Húsvét előtt a lipcsei Tamás-templom kórusa, pünkösd hetében a Con Spirito Egyházzenei Fesztivál segítette az ünnepre készülést. A „Hirdesd az Igét!" programsorozat régiónként kínált 3-3 egyházmegyének reformációs találkozást Balmazújvárosban, Békésen, és kínál majd november 18-án, Nyíregyházán a sportcsarnokban. Június 24-én Debrecenben, a Magyar Református Egyház közös zsinatán elfogadtuk a II. Helvét Hitvallás új fordítását és úrvacsorával ünnepeltük a magyar reformátusság 450 éves létét és Isten megtartó kegyelmét. Közben a Tiszántúl összes gyülekezetét járja a Vándorbiblia és a teljes Szentírást elolvassuk

december 31-ig közösen, hiszen nem lett volna reformáció, ha Isten Igéje nem válik közkinccsé. A Szentírás körbejárása színes és ötletes találkozások forrása napról-napra a gyülekezeteinkben. A gyülekezeti megemlékezések sokasá-

ga zajlik: emléktáblák, kopjafák állítása, kiállítások, zenés áhítatok, irodalmi estek és konferenciák. Több könyvbemutatóról is tudok és iskolai, valamint gyülekezeti versenyekről, amelyek reformációs tematikájúak.

Mi van még hátra az ünnepi év eseményeiből?

Most csak a debreceni, illetve a mi gyülekezetünket érintő eseményekből emelek ki két jelentős programot. Advent első vasárnapján, december 3-án este hat órától lesz az ősbemutatója a Nagytemplomban annak a zeneműnek, amelyet a Tiszántúli Református Egyházkerület felkérésére Mike Ádám fiatal zeneszerző komponált, a Fekete Dániel által írt és válogatott szövegekre. Az ünnepi mű, a „Hereditas nostra" zsoltárkantáta szólistákkal, ének- és zenekarral kerül majd bemutatásra. Az ünnepi mű, a Hereditas nostra zsoltárkantáta szólistákkal, ének- és zenekarral kerül majd bemutatásra. December 31-én, az óév esti istentiszteletére Berettyószentmártonból érkezik vissza a Nagytemplomba a Vándorbiblia, amely január 1-jén indult el, és a jubileumi emlékév során bejárta a Tiszántúl összes református gyülekezetét.

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Rejtvény

Azon iskolás gyermekek, akik beküldik nevükkel ellátva a rejtvény megfejtését a nagytemplom@reformatus.hu címre vagy a Lelkészi Hivatalba december 8-ig, azok részt vesznek egy sorsoláson, melyet az december 10-i gyermek-istentiszteleten tartunk.

A nyeremény 1000 Ft-os vásárlási utalvány a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban 3 gyermek részére.

A választ írd a megfelelő helyre! A számhoz tartozó karika betűjét írd alulra a szám karikájába és megkapod a megfejtést!

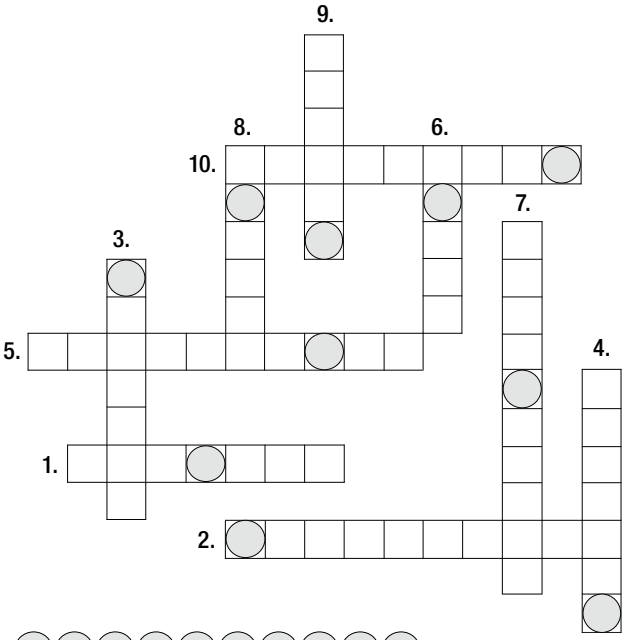

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Előző szám nyertesei:
Kovács Panna, László Anna, Nagy Ágnes

1. Isten háza.
2. A mi vallásunk.
5. Ebből a németországi városból indult a reformáció.
10. Vallás, mely istentiszteletét misének nevezzük.

FÜGGŐLEGES

3. A reformáció hónapja.
4. Jézus Krisztust erre feszítették fel.
6. A világ Teremtője.
7. Ilyen formában jelenik meg a Biblia.
8. Egészítsd ki: . . . . . János.
9. Egészítsd ki: Luther . . . . . .

KARAKTER •1517•

„Megvan az ideje
a sírásnak, és megvan
az ideje a nevetésnek.”
Préd 3,4

Keresztelések, házasságkötések, temetések

KERESZTELÉSEK

2017. szeptember 1. és 2017. október 31. között 29 gyermek, Siket Tibor István, Tóth Fruzsina, Papp Viktória Flóra, Kalmár Milán, Siteri Sándor Dániel, Papp Tamás Gergő, Molnár Sára, Fekete Anna Lilla, Kozma Júlia, Sós Flóra, Jószai Dóra, Jószai Panna, Balogh Brendon, Répási Korina, Kovács Áron, Kőházy György Koppány, Mező Hanna, Fazekas Attila, Kiss Anett, Kiss Balázs, Kiss Bora, Puskás Lóránt, Kala Lőrinc, Kala Sára, Puskás Lili, Puskás Kristóf, Kurucz Izabella, Kurucz Tamás Timuzsin és Molnár Diána részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …” (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2017. szeptember 1. és 2017. október 31. között 17 ifjú pár, Lénárt Ferenc és Juhász Anna Éva, Hutóczki Norbert és Kerekes Zsuzsanna, Ónodi-Szűcs Zoltán és Tóth Ágnes Anna, Baranyi István és Szabó Melinda, Czine Tamás és Ilyés Erzsébet, Ruzicska Péter és Kurely Emese Mercédesz, Éles Ferenc és Nagy Mariann, dr. Uray Zoltán István és dr. Kiss Lilla, Nagy Péter Attila és dr. Szentmiklóssy-Szabó Boglárka Nóra, Tódi István Tamás és Sándor Gréta, Adorján Zoltán és Varga Zsanett, Györfi Tamás és Csorba Réka, Szentpéteri Zsolt és Nagy Veronika, Nagy László és Szántó Orsolya, Arnódi Zoltán és dr. Mészáros Beáta, Kecskés István és Virág Viktória, Molnár Zoltán és Kocsis Anna kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2017. szeptember havában: Gargya Zsigmondné (Balogh Juliánna) 83 évet; Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv 78 évet;

2017. október havában: Tóth József László 90 évet; Kiss Ferencné (Ábrók Eszter) 87 évet; Lukács Józsefné (Szendi Anitis Szilvia) 54 évet; Fűrjész Lászlóné (Tóth Ágnes) 86 évet, Tunyoghy Ottó László 83 évet; Szécsi József 81 évet és Szécsi Rozália (Szabó Rozália) 71 évet élt testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

NAGYTEMPLOMI ADVENTI 10. KONCERTEK

DECEMBER 4.

„ANGYAL MELLETTEM”

PRESSER GÁBOR és RÚZSA MAGDI

DUETT KONCERTJE

DECEMBER 11.

„WHITE CHRISTMAS”

NYÁRI KÁROLY

VENDÉGEI: MALEK ANDREA, NYÁRI ALIZ ÉS NYÁRI EDIT

DECEMBER 18.

„NÉZZ AZ ÉG FELÉ!”

CHARLIE 70

VENDÉGE: VERES MÓNIKA NIKA

JEGYEK VÁLTHATÓK: A FÓRUM DEBRECEN BEVÁSÁRLÓ KÖZPONT CAMEL MÁRKABOLTJÁBAN, A KÖLCSEY KÖZPONTBAN, A TOURINFORM IRODÁBAN ÉS A HAJDÚ-BIHARI NAPLÓ SZÉKHÁZÁBAN

ONLINE JEGYVÁSÁRLÁS KEZELÉSI KÖLTSÉG NÉLKÜL: GAG.JEGY.HU

FORUM DEBRECEN · press · MEDICENTRUM · LEROY · camel active · NAPLÓ · HAJDÚ ONLINE · focus · BIJOU BRIGITTE · jegy.hu